

عنوان مقاله:

معیشت دهقانی در گیلان از ۱۲۵۰ تا ۱۲۸۵ شمسی

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ایران، دوره 16، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سامان رحمانی - دانشجوی دکتری علوم سیاسی، گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

احمد خالقی دامغانی - دانشیار گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف این نوشته بررسی وضع معیشت دهقانی و سطح درآمد کشاورزان گیلان از اواخر عصر ناصری تا مشروطه است. دلیل تمرکز بر وضعیت دهقانان گیلانی، ارزیابی احکام عمومی است که در آثار مختلف تاریخ اجتماعی دوران قاجار به طور مشترک در مورد زندگی روستاییان ذکر شده است. طبق این احکام، دهقانان ایران بر اثر مظالم گسترده همواره در نهایت افلاس و تلاش برای بقا بوده‌اند. در این مقاله به کمک تحلیل مناسبات ارباب و رعیتی در گیلان، ابتدا سطح درآمد دهقانان گیلانی برآورد می‌شود و سپس با توجه به این پایه درآمدی، وضعیت معیشتی ایشان تشریح و نشان داده می‌شود که نمی‌توان وضع زندگی دهقانان گیلان را با روستاییان سایر نقاط ایران همسان دانست. با توجه به شواهد و آمار موجود می‌توان ادعا کرد که حداقل در این بازه زمانی میزان فشار اقتصادی و معیشتی به دهقانان گیلان به سطحی نرسیده است که ایشان در تامین نیازهای اساسی و روزمره خود دچار بحران شده باشند. بنابراین، ریشه نارضایتی آنها را می‌بایست در علل و عوامل دیگری جست‌وجو کرد.

کلمات کلیدی:

درآمد، کالای مصرفی، خرده مالکی، خانوار، مشروطه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1919948>

